

JESÚS I LA SAMARITANA Jn 4, 1-42

Al Poble Hebreu se li havia prescrit que, per donar culte a Déu a la Terra Promesa, tingués un santuari únic escollit d'entre totes les tribus (veure **Dt 12, 5**). Però amb el cisma entre Israel i Judà i la fundació del regne del Nord aquesta unitat s'havia trencat. Els samaritans adoraven a la muntanya de Garizim i els jueus al Temple de Jerusalem, i entre ells no es relacionaven a causa de la consideració dels samaritans com a impurs per motiu de la invasió d'Assíria que introduïren al país gent estrangera. En aquest passatge de l'Evangeli de Joan, Jesús, jueu, cansat de caminar, s'acosta humilment als samaritans demanant aigua.

L'AIGUA

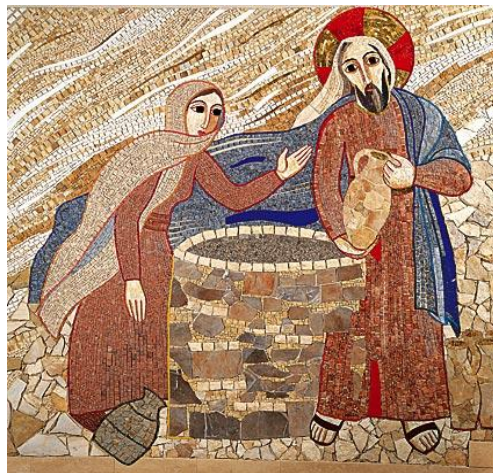
L'aigua és substància primigènia, substància mare, essencial per a la vida.

L'anhel d'infinit que hi ha en l'ésser humà és un desig, una set, que l'aigua material del pou no apaga.

“Joan diferencia el sentit de les paraules bíos i zoé: la vida biològica i l'altra vida més àmplia –la vida eterna–, que és ella mateixa font i no està sotmesa al torn biològic de generació i corrupció que marca tota la creació. I així, en la conversa amb la samaritana, l'aigua esdevé d'una altra manera símbol de l'Esperit, que és la força de vida pròpiament dita, l'Esperit que apaga la set de l'home i li dona tota la vida que espera sense conèixer-la”. (J. Ratzinger, *Jesús de Natzaret*, vol. I, pàg. 218).

“El qui begui de l'aigua que jo li donaré, mai més no tindrà set: l'aigua que jo li donaré es convertirà dintre d'ell en una font d'on brollarà vida eterna” (Jn 4, 14).

“L'aigua” de Jesús és, doncs, símbol d'una existència que no s'esgota. **El do de Déu –Jn 4, 10–**, que sacia plenament el desig més profund de l'ésser humà, és aigua viva, és a dir, no estancada, sinó aigua que brolla, corre i dona la vida. És origen i font dels altres dons.

ADORAR EL PARE EN ESPERIT I EN VERITAT

“Jesús respongué: –T'ho ben asseguro: ningú no pot entrar al Regne de Déu si no neix de l'aigua i de l'Esperit” (Jn 3, 5 diàleg amb Nicodem).

“Però arriba l'hora, més ben dit, és ara, que els autèntics adoradors adoraran el Pare en Esperit i en veritat. Aquests són els adoradors que vol el Pare” (Jn 4, 23).

Adorar en Esperit no és fer-ho ni a Garizim ni a Jerusalem, sinó fer-ho des del fons del cor, on l'Esperit de Déu habita en cada persona com en un temple i és el qui ens fa dirigir-nos a Déu anomenant-lo Pare. És un acte interior, encara que s'expressi exteriorment.

J. Ratzinger diu que: *“La mística cristiana no és immersió dins un mateix, sinó trobament amb l'Esperit de Déu en la paraula que ens precedeix, una trobada amb el Fill i amb l'Esperit Sant i una entrada en la unitat del Déu vivent que constantment és tan en nosaltres com per sobre nostre”* (J. Ratzinger, *op. cit.*, pàg. 126).

L'ALIMENT DE JESÚS

“El meu aliment és fer la voluntat del qui m'ha enviat i dur a terme la seva obra” (Jn 4, 34)

Li envia els deixebles a segar, a recollir el gra per a la vida eterna.

EL SALVADOR DEL MÓN

El centre de l'esperança jueva era la salvació messiànica anunciada pels profetes. Aquests havien profetitzat que el Messies naixeria de la tribu de Judà i els jueus veien en això la legitimitat del seu culte.

Els samaritans també esperaven el Messies. L'historiador **Flavi Josep** a *Antiguitats jueves* diu que els samaritans l'esperaven amb el nom de *Ta'eb* que significa “El qui ve”. (Veure també **Mt 11, 2-3**).

“Li diu la dona: –Sé que ha de venir el Messies, és a dir, l'Ungit. Quan ell vingui, ens ho explicarà tot. Jesús li respon: –Sóc jo, el qui et parla” (Jn 4, 25-26).

Jesús es revela, doncs, als samaritans –que representen “els no jueus, els de fora”–. El van a trobar, li pregunten que es quedi amb ells i el reconeixen com el Salvador del món, de tot el món.

Qüestions:

1. Coneixem realment el do de Déu en nosaltres? Com el vivim, com el percebem i com el comuniquem?
2. Jesús ens convida a deixar-nos portar per l'Esperit i la veritat. Li obrim el nostre interior perquè en sigui un temple?
3. Com interpretem la voluntat del Pare en el nostre dia a dia?
4. Sabem agrair el treball de tots els qui han sembrat perquè nosaltres puguem segar?